ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 01.03.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

96

ZÁKON

z 5. februára 2002

o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet úpravy

Tento zákon upravuje

a) zriadenie, pôsobnosť, organizáciu, činnosť a hospodárenie Úradu pre finančný trh (ďalej len „úrad"),

b) postup úradu pri vykonávaní dohľadu nad finančným trhom v oblasti kapitálového trhu a poisťovníctva podľa tohto zákona a podľa osobitných zákonov[1]) (ďalej len „dohľad") a spoluprácu a súčinnosť úradu s inými orgánmi a právnickými osobami a fyzickými osobami v Slovenskej republike a v zahraničí pri vykonávaní tohto dohľadu.

§ 2
Zriadenie úradu

Zriaďuje sa úrad ako právnická osoba, ktorej sa v oblasti verejnej správy zveruje vykonávanie dohľadu podľa tohto zákona a podľa osobitných zákonov.[1]) Úrad sa nezapisuje do obchodného registra a jeho sídlom je Bratislava.

§ 3
Pôsobnosť úradu

(1) Úrad

a) vykonáva dohľad nad činnosťou obchodníka s cennými papiermi, pobočky zahraničného obchodníka s cennými papiermi, sprostredkovateľa investičných služieb, burzy cenných papierov, centrálneho depozitára cenných papierov, správcovskej spoločnosti, podielového fondu, poisťovne, pobočky zahraničnej poisťovne, poisťovacieho makléra a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom alebo osobitným zákonom[1]) aj nad inými osobami a subjektmi a nad skupinami osôb a subjektov, ktorým osobitné zákony v oblasti kapitálového trhu alebo poisťovníctva ukladajú povinnosti (ďalej len „dohliadaný subjekt"), tým, že

1. dohliada na dodržiavanie ustanovení tohto zákona a osobitných zákonov,[1])
2. vedie konania podľa tohto zákona a osobitných zákonov v oblasti kapitálového trhu a poisťovníctva[1]) (ďalej len „konanie") a vydáva povolenia a iné rozhodnutia podľa tohto zákona a osobitných zákonov[1]) a dohliada na plnenie ním vydaných rozhodnutí vrátane dodržiavania podmienok určených v týchto rozhodnutiach,
3. vykonáva dohľad na diaľku a dohľad na mieste nad dohliadanými subjektmi,

b) spolupracuje s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo") na príprave návrhov všeobecne záväzných právnych predpisov v oblasti kapitálového trhu a poisťovníctva,

c) spolupracuje a vymieňa si informácie v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom so zahraničnými orgánmi dohľadu v oblasti kapitálového trhu a poisťovníctva (ďalej len „zahraničný orgán dohľadu"),

d) plní ďalšie úlohy, ak tak ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon.[1])

(2) Úrad vykonáva dohľad nestranne a nezávisle od štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy, iných orgánov verejnej moci a od ďalších právnických osôb alebo fyzických osôb; štátne orgány, orgány územnej samosprávy, iné orgány verejnej moci ani ďalšie právnické osoby alebo fyzické osoby nesmú ovplyvňovať úrad pri vykonávaní dohľadu. Ustanovenie tohto odseku sa rovnako vzťahuje na vykonávanie funkcií v orgánoch úradu.

§ 4

(1) Úrad predkladá vláde Slovenskej republiky (ďalej len „vláda")

a) správu o činnosti úradu za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka každoročne do 30. júna,

b) správu o hospodárení úradu za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka každoročne do 30. júna,

c) polročnú správu o stave kapitálového trhu za prvý polrok kalendárneho roka do 31. októbra,

d) polročnú správu o stave poisťovníctva za prvý polrok kalendárneho roka do 31. októbra,

e) ročnú správu o stave kapitálového trhu za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka do 30. júna,

f) ročnú správu o stave poisťovníctva za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka do 30. júna.

(2) Správy podľa odseku 1 úrad zverejňuje vo vestníku úradu (§ 46) do 30 dní po ich prerokovaní vo vláde.

DRUHÁ ČASŤ
ORGANIZÁCIA A RIADENIE ÚRADU

§ 5
Orgány úradu

Orgánmi úradu sú

a) rada úradu (ďalej len „rada"),

b) generálny riaditeľ úradu (ďalej len „generálny riaditeľ"),

c) dozorný výbor úradu (ďalej len „dozorný výbor").

§ 6
Rada

(1) Rada je štatutárnym a výkonným orgánom úradu.

(2) Rada

a) rozhoduje o rozkladoch proti rozhodnutiam úradu vydaným v prvom stupni,

b) navrhuje rozpočet úradu a predkladá ho generálnemu riaditeľovi na zaujatie stanoviska a dozornému výboru na schválenie,

c) navrhuje výšku príspevkov (§ 53) a tento návrh predkladá dozornému výboru na schválenie,

d) navrhuje podmienky tvorby fondov úradu, ich výšku a spôsob použitia a tento návrh predkladá dozornému výboru na schválenie,

e) schvaľuje správu o činnosti úradu po predložení stanoviska dozorného výboru,

f) prerokúva návrh správy o hospodárení úradu a predkladá ho dozornému výboru na schválenie,

g) schvaľuje správy o stave kapitálového trhu a správy o stave poisťovníctva,

h) schvaľuje návrhy dohôd o vzájomnej spolupráci, súčinnosti a poskytovaní informácií a podkladov medzi úradom a zahraničnými orgánmi dohľadu alebo medzi úradom a orgánmi verejnej moci v Slovenskej republike, ktoré vykonávajú dohľad alebo dozor podľa osobitných zákonov,[2])

i) schvaľuje organizačný poriadok úradu, poriadok úradu na odmeňovanie prizvaných osôb a iné vnútorné predpisy úradu,

j) schvaľuje rokovací poriadok rady,

k) navrhuje mzdové a iné požitky členov rady a tento návrh predkladá dozornému výboru na schválenie,

l) navrhuje audítora na overenie účtovnej závierky úradu a tento návrh predkladá dozornému výboru na schválenie,

m) rozhoduje o ďalších veciach, ak nie sú zverené týmto zákonom do pôsobnosti iného orgánu úradu,

n) schvaľuje metodické usmernenia a odporúčania úradu vysvetľujúce uplatňovanie osobitných zákonov[1]) v praxi.

(3) Rada zabezpečí na účely plnenia úloh generálneho riaditeľa podľa § 9 a 14 zriadenie organizačného útvaru generálneho riaditeľa; na tieto účely sa osobitne rozpočtujú aj náklady na činnosť tohto organizačného útvaru v rozpočte úradu.

(4) Na platnosť písomných právnych úkonov v mene úradu sa vyžadujú podpisy najmenej dvoch členov rady. Druhostupňové rozhodnutia podpisujú najmenej dvaja členovia rady poverení radou, z ktorých je aspoň jeden predsedom rady alebo podpredsedom rady.

§ 7

(1) Rada má päť členov. Členmi rady sú

a) predseda rady,

b) dvaja podpredsedovia rady, z toho jeden podpredseda rady pre dohľad nad kapitálovým trhom a jeden podpredseda rady pre dohľad nad poisťovníctvom,

c) ďalší dvaja členovia, ktorí nie sú zamestnancami úradu.

(2) Funkčné obdobie člena rady je päťročné.

(3) Členstvo v rade je obmedzené najviac na dve za sebou nasledujúce funkčné obdobia.

(4) Členov rady vymenúva a odvoláva vláda, z toho predsedu rady, podpredsedov rady a jedného člena rady na základe návrhu ministra financií Slovenskej republiky (ďalej len „minister") a ďalšieho člena rady na základe návrhu guvernéra Národnej banky Slovenska.

(5) Dňom, ktorý bol určený za deň nástupu do funkcie predsedu rady a podpredsedov rady, im vzniká pracovný pomer[3]) k úradu, ak v čase vymenovania neboli zamestnancami úradu.

(6) Za člena rady môže byť vymenovaná fyzická osoba s odbornými vedomosťami a skúsenosťami v oblasti finančníctva, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu a ktorá je bezúhonná. Za odborné vedomosti a skúsenosti sa považuje ukončené úplné vysokoškolské vzdelanie univerzitného zamerania a najmenej päť rokov praxe v oblasti finančníctva, z toho najmenej dva roky praxe v riadiacej, vedeckej alebo pedagogickej funkcii. Za bezúhonnú sa považuje fyzická osoba, ktorá nebola právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin; bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov[4]) nie starším ako tri mesiace.

(7) Funkcia člena rady je nezlučiteľná s funkciou prezidenta Slovenskej republiky, poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, člena vlády, sudcu, prokurátora, generálneho riaditeľa (§ 9), člena dozorného výboru (§ 10) a s inou funkciou, povolaním alebo zamestnaním v štátnom orgáne, orgáne územnej samosprávy alebo inom orgáne verejnej moci. Nezlučiteľnosť funkcie člena rady s inou funkciou, povolaním alebo zamestnaním v štátnom orgáne, orgáne územnej samosprávy alebo orgáne verejnej moci neplatí pre ďalších dvoch členov rady, ktorí nie sú zamestnancami úradu. Funkcia člena rady je tiež nezlučiteľná s členstvom alebo inou funkciou v riadiacom, dozornom alebo kontrolnom orgáne právnickej osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť, s podnikaním a s inou hospodárskou alebo zárobkovou činnosťou, ktorá môže byť v rozpore s výkonom funkcie člena rady. Člen rady nesmie vykonávať ani žiadnu inú funkciu alebo nezárobkovú činnosť, ktorá môže byť v rozpore s výkonom funkcie člena rady.

(8) Ak člen rady v čase jeho vymenovania do tejto funkcie zastáva alebo vykonáva funkciu, povolanie, zamestnanie alebo činnosť, ktorá je nezlučiteľná s funkciou člena rady, je povinný bez zbytočného odkladu preukázateľne urobiť právny úkon smerujúci k skončeniu každej takej funkcie, povolania, zamestnania alebo činnosti a je povinný bez zbytočného odkladu skončiť každú takú funkciu, povolanie, zamestnanie alebo činnosť.

(9) Členovia rady sú povinní bez zbytočného odkladu po svojom vymenovaní doručiť predsedovi vlády písomné oznámenie, v ktorom uvedú, či spĺňajú podmienky nezlučiteľnosti svojej funkcie s inými funkciami, povolaniami, zamestnaniami alebo činnosťami podľa odseku 7.

(10) Funkcia člena rady zaniká

a) dňom uplynutia funkčného obdobia,

b) vzdaním sa funkcie na písomnú žiadosť člena rady doručenú vláde, a to dňom jej doručenia, ak v nej nie je uvedený neskorší deň vzdania sa funkcie,

c) odvolaním z funkcie z dôvodov uvedených v odseku 11,

d) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.[5])

(11) Člena rady odvolá vláda z jeho funkcie, ak

a) bol právoplatným rozsudkom súdu odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody,

b) bol právoplatne pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,

c) nepriaznivý zdravotný stav mu dlhodobo nedovoľuje sústavne, najmenej počas jedného roka, vykonávať funkciu,

d) začal vykonávať funkciu, povolanie, zamestnanie alebo činnosť, ktorá je nezlučiteľná s funkciou člena rady, alebo ak nesplnil povinnosť podľa odseku 9.

(12) O sporoch súvisiacich s odvolaním člena rady z jeho funkcie rozhoduje súd.

§ 8

(1) Rada zasadá pravidelne najmenej jedenkrát do mesiaca. Rokovanie rady zvoláva a vedie predseda rady, v jeho neprítomnosti ním poverený podpredseda rady. Predseda rady je povinný tiež zvolať rokovanie rady na základe písomného návrhu podpredsedu rady spoločne najmenej s dvoma ďalšími členmi rady alebo na základe písomného návrhu dozorného výboru do siedmich dní od doručenia písomného návrhu; ak predseda rady túto povinnosť nesplní, rokovanie rady zvolá bez zbytočného odkladu podpredseda rady.

(2) Rada je schopná uznášať sa, ak je prítomný predseda rady alebo ním poverený podpredseda rady a aspoň ďalší dvaja členovia rady. Na prijatie rozhodnutia rady je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov rady. Každý člen rady má právo, aby jeho nesúhlasné stanovisko s rozhodnutím rady bolo na jeho žiadosť uvedené v zápisnici z rokovania. Ak rada rozhoduje v druhom stupni a niektorý jej člen sa zúčastnil v tej istej veci na konaní prvého stupňa, tento člen je vylúčený z hlasovania rady; na jeho hlas sa neprihliada pri posudzovaní schopnosti rady uznášať sa ani pri rozhodovaní rady.

(3) Rokovanie rady je neverejné. Na rokovaní rady sa môže zúčastniť poverený člen dozorného výboru, poverený člen bankovej rady Národnej banky Slovenska a ďalšie osoby, ktoré na rokovanie prizve rada. Rada úradu môže rozhodnúť o zverejnení výsledku svojho rokovania, z rokovania rady sa však zverejňujú informácie, o ktorých tak ustanovuje tento zákon; tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitných predpisov, ktoré ukladajú povinnosť utajovať alebo zachovávať mlčanlivosť o nimi ustanovených informáciách.

§ 9
Generálny riaditeľ

(1) Generálneho riaditeľa vymenúva a odvoláva vláda na základe návrhu ministra. Dňom, ktorý bol určený za deň nástupu do funkcie generálneho riaditeľa, vzniká mu pracovný pomer k úradu, ak v čase vymenovania nebol zamestnancom úradu.

(2) Funkčné obdobie generálneho riaditeľa je štvorročné. Na generálneho riaditeľa sa rovnako vzťahujú ustanovenia § 7 ods. 3, 6 až 12.

(3) Generálny riaditeľ riadi organizačný útvar, ktorý vykonáva dohľad na diaľku, dohľad na mieste a rozhoduje v konaní v prvom stupni.

(4) Generálneho riaditeľa počas jeho neprítomnosti zastupuje zástupca generálneho riaditeľa. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 21 ods. 7.

(5) Generálny riaditeľ sa vyjadruje k zásadným materiálom prerokúvaným v iných orgánoch úradu, najmä k návrhu rozpočtu úradu.

§ 10
Dozorný výbor

(1) Dozorný výbor je kontrolným orgánom úradu.

(2) Dozorný výbor má päť členov. Členmi dozorného výboru sú

a) predseda,

b) podpredseda,

c) ďalší traja členovia.

(3) Členov dozorného výboru vymenúva a odvoláva vláda. Vláda vymenúva predsedu dozorného výboru na základe návrhu ministra, podpredsedu dozorného výboru na základe návrhu guvernéra Národnej banky Slovenska a ďalších troch členov dozorného výboru na základe návrhu záujmových združení[6]) dohliadaných subjektov.

(4) Ak návrhy záujmových združení dohliadaných subjektov nie sú vláde doručené v určenej lehote, vymenuje vláda týchto členov dozorného výboru na základe návrhu ministra. Lehota na podanie návrhu záujmových združení dohliadaných subjektov nesmie byť kratšia ako osem kalendárnych dní.

(5) Funkčné obdobie člena dozorného výboru je šesťročné.

(6) Členstvo v dozornom výbore je obmedzené najviac na dve za sebou nasledujúce funkčné obdobia.

(7) Za člena dozorného výboru môže byť vymenovaná fyzická osoba s náležitými odbornými vedomosťami a skúsenosťami v oblasti finančníctva, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu a ktorá je bezúhonná. Za odborné vedomosti a skúsenosti sa považuje ukončené úplné vysokoškolské vzdelanie univerzitného zamerania a najmenej tri roky praxe v oblasti finančníctva. Za bezúhonnú sa považuje fyzická osoba, ktorá nebola právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin; bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov[4]) nie starším ako tri mesiace.

(8) Funkcia člena dozorného výboru je nezlučiteľná s funkciou prezidenta Slovenskej republiky, poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, člena vlády, prokurátora, sudcu, štátnych tajomníkov ministerstiev, vedúcich úradov ministerstiev, predsedov (vedúcich alebo riaditeľov) ďalších ústredných orgánov štátnej správy a ich štatutárnych zástupcov a s funkciou, povolaním alebo zamestnaním v orgáne územnej samosprávy. Členmi dozorného výboru nemôžu byť ani členovia rady (§ 6 až 8), generálny riaditeľ (§ 9) ani zamestnanci úradu. Ak člen dozorného výboru v čase jeho vymenovania do tejto funkcie zastáva alebo vykonáva funkciu, povolanie, zamestnanie alebo činnosť, ktorá je nezlučiteľná s funkciou člena dozorného výboru, je povinný bez zbytočného odkladu preukázateľne urobiť právny úkon smerujúci k skončeniu každej takej funkcie, povolania, zamestnania alebo činnosti a je povinný bez zbytočného odkladu skončiť každú takú funkciu, povolanie, zamestnanie alebo činnosť.

(9) Členovia dozorného výboru sú povinní bez zbytočného odkladu po svojom vymenovaní doručiť predsedovi vlády písomné oznámenie, v ktorom uvedú, či spĺňajú podmienky nezlučiteľnosti svojej funkcie s inými funkciami, povolaniami, zamestnaniami alebo činnosťami podľa odseku 8.

(10) Funkcia člena dozorného výboru zaniká

a) dňom uplynutia funkčného obdobia,

b) vzdaním sa funkcie na písomnú žiadosť člena dozorného výboru doručenú vláde, a to dňom jej doručenia, ak v nej nie je uvedený neskorší deň vzdania sa funkcie,

c) odvolaním z funkcie z dôvodov uvedených v odseku 11,

d) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.[5])

(11) Člena dozorného výboru odvolá vláda z jeho funkcie, ak

a) bol právoplatným rozsudkom súdu odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody,

b) bol právoplatne pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,

c) nepriaznivý zdravotný stav mu dlhodobo nedovoľuje, najmenej počas jedného roka, vykonávať funkciu,

d) začal vykonávať funkciu, povolanie, zamestnanie alebo činnosť, ktorá je nezlučiteľná s funkciou člena rady, alebo ak nesplnil povinnosť podľa odseku 9.

(12) Člena dozorného výboru môže vláda odvolať z jeho funkcie aj z iných dôvodov, ako sú uvedené v odseku 11, na základe návrhu toho, kto podal návrh na vymenovanie člena dozorného výboru.

(13) Dozorný výbor

a) kontroluje hospodárenie úradu,

b) schvaľuje rozpočet úradu (§ 51) na návrh rady po predložení stanoviska generálneho riaditeľa (§ 9 ods. 5),

c) schvaľuje výšku príspevkov (§ 53) na návrh rady,

d) vyjadruje sa k správe o činnosti úradu za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka [§ 4 ods. 1 písm. a)] a svoje stanovisko predkladá rade,

e) schvaľuje správu o hospodárení úradu za obdobie predchádzajúceho roka,

f) schvaľuje audítora na overenie ročnej účtovnej závierky na návrh rady,

g) schvaľuje ročnú účtovnú závierku overenú audítorom,

h) schvaľuje mzdové a iné funkčné požitky členom rady na návrh rady,

i) schvaľuje mzdové a iné funkčné požitky generálnemu riaditeľovi,

j) schvaľuje podmienky tvorby fondov úradu, ich výšku a spôsob použitia,

k) predkladá vláde správu o svojej kontrolnej činnosti za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka,

l) navrhuje zvolanie rady, ak zistí závažné nedostatky, ktoré môžu mať dosah na hospodárenie úradu,

m) schvaľuje rokovací poriadok dozorného výboru.

(14) Predsedovi dozorného výboru za výkon jeho funkcie patrí mesačná odmena vo výške dvojnásobku priemernej mesačnej mzdy v Slovenskej republike podľa zistení Štatistického úradu Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok. Podpredsedovi dozorného výboru za výkon jeho funkcie patrí mesačná odmena vo výške 1,5-násobku priemernej mesačnej mzdy v Slovenskej republike podľa zistení Štatistického úradu Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok. Ostatným členom dozorného výboru za výkon ich funkcie patrí mesačná odmena vo výške 1,3-násobku priemernej mesačnej mzdy v Slovenskej republike podľa zistení Štatistického úradu

Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok. Mesačné odmeny sa vyplácajú z prostriedkov úradu.

(15) Členovia dozorného výboru sú oprávnení zisťovať stav a spôsob hospodárenia úradu, najmä nazerať do dokladov a záznamov týkajúcich sa hospodárenia úradu a požadovať potrebné vysvetlenia od zamestnancov úradu a od členov rady.

(16) Ak dozorný výbor pri svojej činnosti zistí porušenie právnych predpisov v činnosti úradu, bez zbytočného odkladu o tom informuje radu.

(17) Rokovania dozorného výboru sa konajú najmenej raz mesačne.

(18) Rokovanie dozorného výboru zvoláva a vedie jeho predseda, v jeho neprítomnosti podpredseda dozorného výboru. Predseda dozorného výboru je povinný tiež zvolať rokovanie dozorného výboru na základe písomného návrhu podpredsedu dozorného výboru spoločne najmenej s dvoma ďalšími členmi dozorného výboru alebo na základe písomného návrhu rady do siedmich dní od doručenia písomného návrhu; ak predseda dozorného výboru túto povinnosť nesplní, rokovanie dozorného výboru zvolá bez zbytočného odkladu podpredseda dozorného výboru.

(19) Dozorný výbor je schopný uznášať sa, ak je prítomný predseda dozorného výboru alebo podpredseda dozorného výboru a aspoň traja ďalší členovia dozorného výboru. Na prijatie rozhodnutí dozorného výboru je potrebná nadpolovičná väčšina všetkých členov dozorného výboru; na prijatie rozhodnutí uvedených v odseku 13 písm. b), c), h), i) a j) je potrebný súhlas najmenej štyroch členov dozorného výboru. Každý člen dozorného výboru má právo, aby jeho nesúhlasné stanovisko s rozhodnutím dozorného výboru bolo na jeho žiadosť uvedené v zápisnici z rokovania dozorného výboru.

(20) Rokovanie dozorného výboru je neverejné. Na rokovaní dozorného výboru sa môžu zúčastniť osoby, ktoré na rokovanie prizve dozorný výbor. Dozorný výbor môže rozhodnúť o zverejnení výsledku svojho rokovania, z rokovania dozorného výboru sa však zverejňujú informácie, o ktorých tak ustanovuje tento zákon; tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitných predpisov, ktoré ukladajú povinnosť utajovať alebo zachovávať mlčanlivosť o nimi ustanovených informáciách.

§ 11
Povinnosť mlčanlivosti

(1) Členovia rady, členovia dozorného výboru, generálny riaditeľ, zamestnanci úradu, prizvané osoby (§ 18), členovia poradnej komisie (§ 42) a všetky ďalšie osoby, ktoré sa akokoľvek dozvedeli o skutočnostiach súvisiacich s činnosťou úradu, sú povinné zachovávať o nich mlčanlivosť; to neplatí, ak ide o skutočnosti, ktoré sa zverejňujú podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.[1]) Povinnosť mlčanlivosti trvá aj po skončení výkonu ich funkcie alebo zamestnania, alebo iného právneho vzťahu s úradom.

(2) Za porušenie povinnosti mlčanlivosti podľa odseku 1 sa nepovažuje, ak sa informácia poskytne

a) Národnej banke Slovenska na účely bankového dohľadu alebo devízovej kontroly,[7])

b) ministerstvu pri výkone kontroly ustanovenej osobitným predpisom,[8])

c) správcovi dane na účely podľa osobitného predpisu,[9])

d) súdu na účely občianskeho súdneho konania,

e) orgánu činnému v trestnom konaní na účely trestného konania,

f) službe kriminálnej polície a službe finančnej polície Policajného zboru na účely plnenia úloh ustanovených osobitným zákonom,[10])

g) orgánu kontroly alebo orgánu vykonávajúcemu štátny dozor podľa osobitných predpisov,[11])

h) zahraničnému orgánu dohľadu na účely plnenia záväzkov z medzinárodných zmlúv, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

TRETIA ČASŤ
PRAVIDLÁ VÝKONU DOHĽADU

§ 12

(1) Úrad vykonáva dohľad na diaľku a dohľad na mieste nad dohliadanými subjektmi, pričom zisťuje objektívny stav a ďalšie dôležité skutočnosti o dohliadaných subjektoch, najmä nedostatky v ich činnosti, príčiny zistených nedostatkov, škodlivé dôsledky zistených nedostatkov a osoby zodpovedné za zistené nedostatky.

(2) Dohľadom na mieste sa rozumie získavanie informácií spravidla priamo u dohliadaného subjektu alebo od jeho zamestnancov a vyhodnocovanie takto získaných informácií; dohľadom na mieste nie je získavanie a vyhodnocovanie informácií na mieste postupom úradu v konaní.

(3) Dohľadom na diaľku sa rozumie získavanie a vyhodnocovanie informácií o dohliadanom subjekte inak ako dohľadom na mieste, napríklad získavaním a vyhodnocovaním informácií predložených úradu na základe písomnej žiadosti úradu a vyhodnocovaním informácií uvedených v hláseniach, výkazoch a iných podkladoch predkladaných úradu na základe tohto zákona alebo osobitných zákonov;[1]) dohľadom na diaľku nie je získavanie a vyhodnocovanie informácií na diaľku postupom úradu v konaní.

(4) Úrad pri výkone dohľadu postupuje podľa tohto zákona, ak osobitný zákon neustanovuje inak.[1]) Pri výkone dohľadu podľa § 3 ods.1 patria úradu a jeho zamestnancom oprávnenia podľa tohto zákona a osobitných predpisov.[1]) Dohliadané subjekty, ich zamestnanci a ďalšie osoby sú povinné umožniť úradu vykonanie dohľadu na diaľku a dohľadu na mieste, zdržať sa konania, ktoré by mohlo mariť výkon dohľadu podľa odseku 1, a poskytnúť úradu ním požadované informácie, súčinnosť a pomoc, ktoré potrebuje na výkon tohto dohľadu.

(5) Dohľad na mieste môže vykonávať zamestnanec úradu písomne poverený úradom (ďalej len „poverená osoba"). Poverenie úradu na výkon dohľadu na mieste obsahuje označenie dohliadanej osoby, meno a priezvisko poverenej osoby, predmet dohľadu, deň začatia dohľadu na mieste, dátum a miesto vyhotovenia poverenia, odtlačok pečiatky úradu a meno, priezvisko, funkciu a podpis zamestnanca úradu oprávneného na udelenie poverenia.

(6) Trovy spojené s dohľadom, ktoré vznikli úradu, znáša úrad a trovy, ktoré vznikli dohliadanému subjektu, znáša dohliadaný subjekt.

§ 13
Vylúčenie z výkonu dohľadu

(1) Zamestnanec úradu je vylúčený z výkonu dohľadu, ak so zreteľom na jeho vzťah k veci, k dohliadanému subjektu alebo k jeho zamestnancom možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

(2) Zamestnanec úradu, ktorý sa dozvie o skutočnostiach odôvodňujúcich jeho vylúčenie z výkonu dohľadu, je povinný to bez zbytočného odkladu oznámiť svojmu nadriadenému.

(3) Ak má dohliadaný subjekt pochybnosť o nezaujatosti zamestnanca úradu, môže podať úradu písomné námietky s uvedením dôvodu.

(4) Zamestnanec úradu, ktorý sa dozvie o skutočnostiach odôvodňujúcich jeho vylúčenie z výkonu dohľadu alebo proti ktorému bola podaná námietka podľa odseku 3, je oprávnený uskutočniť pri výkone dohľadu iba úkony, ktoré nepripúšťajú odklad.

(5) Nadriadený zamestnanca rozhodne do piatich dní od doručenia oznámenia podľa odseku 2 alebo námietok podľa odseku 3 o tom, či je zamestnanec vylúčený z výkonu dohľadu. Na rozhodovanie o zaujatosti sa nevzťahujú ustanovenia o konaní podľa tohto zákona.

(6) V prípade zaujatosti generálneho riaditeľa a súčasne jeho zástupcu so zreteľom na ich vzťah k veci, k dohliadanému subjektu alebo k jeho zamestnancom rada určí, ktorý z jej členov bude dohliadať a zodpovedať za riadne dokončenie dohľadu. Na takto určeného člena rady sa vzťahuje ustanovenie§ 8 ods. 2.

§ 14
Výkon dohľadu

(1) Úrad pri výkone dohľadu podľa § 3 ods.1 spolupracuje s inými právnickými osobami vykonávajúcimi dohľad alebo dozor podľa osobitných zákonov.[12])

(2) Za výkon dohľadu na diaľku a dohľadu na mieste zodpovedá a v konaní na prvom stupni rozhoduje generálny riaditeľ, ktorý pri plnení týchto úloh postupuje v súlade s týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom koná a rozhoduje nestranne a nezávisle od iných orgánov úradu. Generálnemu riaditeľovi nemožno ukladať povinnosti, ktoré ovplyvňujú nestranné a nezávislé plnenie jeho úloh pri výkone dohľadu nad dohliadanými subjektmi podľa tohto zákona a osobitných zákonov.[1])

(3) Ak úrad pri výkone dohľadu zistí skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin, bezodkladne to oznámi príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní.

§ 15
Práva a povinnosti poverenej osoby

(1) Poverené osoby sú pri výkone dohľadu na mieste oprávnené

a) vstupovať na pozemky, do budov a iných priestorov dohliadaného subjektu vrátane jeho dopravných prostriedkov; nedotknuteľnosť obydlia nesmie byť výkonom tohto oprávnenia dotknutá,

b) vyžadovať od dohliadaného subjektu a jeho zamestnancov, aby im v určenej lehote poskytli

   1. doklady vrátane ich prvopisov a iné písomnosti a informácie vrátane informácií na technických nosičoch údajov, ako aj úradne overené preklady preverovanej dokumentácie potrebné na účely dohľadu a aby im umožnili prístup k iným veciam dohliadaného subjektu,

   2. vysvetlenia, vyjadrenia a iné ústne alebo písomné informácie k predmetu dohľadu a k zisteným nedostatkom,

c) prevziať a odniesť v odôvodnených prípadoch aj mimo priestorov dohliadaného subjektu prvopisy dokladov a iné písomnosti a veci,

d) vyžadovať súčinnosť dohliadaného subjektu a jeho zamestnancov; súčinnosť však nemožno vyžadovať, ak by tým bol ohrozený život alebo zdravie osôb alebo ak by bola porušená zákonom ustanovená povinnosť mlčanlivosti, ak osoby poskytujúce súčinnosť neboli zbavené oprávneným orgánom povinnosti mlčanlivosti,

e) vykonať ďalšie potrebné opatrenia na zabezpečenie účinného a objektívneho výkonu dohľadu.

(2) Poverené osoby sú pri výkone dohľadu povinné

a) preukázať sa dohliadanému subjektu najneskôr pri začatí dohľadu písomným poverením úradu na výkon dohľadu spolu s preukazom totožnosti,

b) vydať dohliadanému subjektu potvrdenie o prevzatí prvopisov dokladov a iných písomností a vecí premiestňovaných mimo priestorov dohliadaného subjektu a zabezpečiť ich ochranu pred stratou, zničením, poškodením a zneužitím; ak prevzaté písomnosti a veci už nie sú potrebné na ďalší výkon dohľadu alebo na konanie podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[1]) sú povinné bez zbytočného odkladu ich vrátiť dohliadanému subjektu,

c) vyhotoviť protokol o vykonanom dohľade (ďalej len „protokol"), doručiť dohliadanému subjektu jedno vyhotovenie tohto protokolu, určiť primeranú lehotu, najmenej tri pracovné dni, dohliadanému subjektu na predloženie písomných námietok proti údajom uvedeným v protokole a preveriť opodstatnenosť písomných námietok.

§ 16
Práva a povinnosti dohliadaného subjektu

(1) Dohliadaný subjekt a jeho zamestnanci majú právo počas výkonu dohľadu, najneskôr však v čase oboznámenia sa s protokolom, písomne sa vyjadriť k zisteniam.

(2) Dohliadaný subjekt je povinný

a) utvárať vhodné materiálne a technické podmienky na výkon dohľadu,

b) poskytovať poverenej osobe, prípadne prizvanej osobe súčinnosť potrebnú na riadny výkon dohľadu,

c) zúčastniť sa na požiadanie poverenej osoby prerokovania protokolu.

§ 17
Protokol

(1) Protokol obsahuje

a) označenie dohliadaného subjektu,

b) miesto a čas vykonania dohľadu,

c) predmet dohľadu,

d) dohliadané obdobie,

e) mená, priezviská a podpisy osôb, ktoré vykonali dohľad,

f) preukázané zistenia pri dohľade,

g) dátum vypracovania protokolu.

(2) Súčasťou protokolu uloženého na úrade je doklad o doručení protokolu dohliadanému subjektu a prípadné písomné námietky predložené dohliadanou osobou.

(3) Dohľad je skončený v deň prerokovania písomných námietok dohliadaného subjektu proti protokolu alebo márnym uplynutím lehoty určenej podľa § 15 ods. 2. písm. c).

(4) Protokol sa uchováva na úrade 10 rokov po skončení dohľadu.

§ 18
Prizvané osoby

(1) Úrad môže na plnenie konkrétnej úlohy v rámci výkonu dohľadu v ktoromkoľvek štádiu prizvať zamestnancov štátnych orgánov a iných právnických osôb alebo iné fyzické osoby s ich súhlasom, ak je to odôvodnené osobitnou povahou takejto úlohy. Účasť zamestnancov právnických osôb na výkone dohľadu sa považuje za iný úkon vo všeobecnom záujme, za ktorý im patrí náhrada mzdy alebo platu vo výške priemerného zárobku.[13]) Iným fyzickým osobám za ich účasť na výkone dohľadu patrí odmena podľa odmeňovacieho poriadku úradu na odmeňovanie prizvaných osôb.

(2) Prizvané osoby môžu vykonávať dohľad na základe písomného poverenia úradu na vykonanie dohľadu a iba v sprievode poverenej osoby.

(3) Na prizvané osoby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 11 a 13, § 15 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) a § 21.

(4) Právnickým osobám, ktorých zamestnanci boli úradom prizvaní na výkon dohľadu podľa odseku 1 a ktoré týmto zamestnancom uhradia náhradu mzdy alebo platu za obdobie ich účasti na výkone dohľadu, prináleží od úradu náhrada v plnej výške, ak predložia úradu hodnoverné písomné doklady o výške vyplatenej náhrady mzdy alebo platu.

ŠTVRTÁ ČASŤ
KONANIE

§ 19
Rozsah pôsobnosti

Na konanie sa vzťahuje tento zákon, ak osobitné zákony[1]) neustanovujú inak. Na konanie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[14])

§ 20
Postup v konaní

Úrad v konaní postupuje bez zbytočných prieťahov tak, aby sa zistil skutkový stav veci, a pri svojom rozhodovaní z neho vychádza.

§ 21
Vylúčenie z konania

(1) Zamestnanec úradu alebo člen rady je vylúčený z konania, ak so zreteľom na jeho vzťah k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

(2) Z konania na úrade je vylúčený aj ten, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní iného stupňa.

(3) Účastník konania písomne oznámi úradu skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnanca úradu alebo člena rady, len čo sa o nich dozvie.

(4) Zamestnanec úradu alebo člen rady, ktorý sa dozvie o skutočnostiach odôvodňujúcich jeho vylúčenie z konania, bez zbytočného odkladu to písomne oznámi svojmu nadriadenému; člen rady a generálny riaditeľ to písomne oznámia rade.

(5) Zamestnanec úradu alebo člen rady, u ktorého je pochybnosť o jeho nezaujatosti alebo u ktorého je dôvod na vylúčenie z konania podľa odseku 2, urobí iba úkony, ktoré nepripúšťajú odklad.

(6) O tom, či je zamestnanec úradu z konania vylúčený, rozhoduje jeho nadriadený; ak sa námietka zaujatosti týka viacerých zamestnancov, rozhodne o ich vylúčení spoločný nadriadený; o vylúčení generálneho riaditeľa alebo člena rady z konania rozhoduje rada.

(7) Ak sa rozhodlo, že zamestnanec úradu alebo člen rady je vylúčený z konania, urobí ten, kto rozhodol o vylúčení z konania, opatrenia na zabezpečenie riadneho uskutočnenia ďalšieho konania.

(8) V prípade zaujatosti generálneho riaditeľa a súčasne jeho zástupcu so zreteľom na ich vzťah k veci, k dohliadanému subjektu alebo k jeho zamestnancom v konaní rada určí, ktorý z jej členov bude dohliadať a zodpovedať za vydanie prvostupňového rozhodnutia. Na takto určeného člena rady sa vzťahuje ustanovenie § 8 ods. 2.

(9) O vylúčení zamestnanca úradu alebo člena rady z konania z dôvodov uvedených v odsekoch 1 a 2 sa vydáva rozhodnutie.

§ 22
Účastníci konania a tretie osoby

(1) Účastníkom konania je dohliadaný subjekt, o ktorého právach alebo povinnostiach podľa tohto zákona a osobitných zákonov[1]) sa má konať, alebo osoba, ktorá podáva žiadosť podľa osobitného zákona;[1]) v konaní o uložení sankcií podľa tohto zákona a osobitných zákonov[1]) je účastníkom konania dohliadaný subjekt, ktorému sa má uložiť sankcia.

(2) Za právnickú osobu koná štatutárny orgán, prípadne jej zamestnanec alebo člen, ktorý sa preukáže písomným poverením štatutárneho orgánu, že je oprávnený za túto právnickú osobu konať.

(3) Účastník konania sa môže nechať v konaní zastupovať. V tej istej veci môže mať účastník konania len jedného zástupcu, ktorému udelí písomné plnomocenstvo na celé konanie alebo len na určité úkony. Plnomocenstvo na zastupovanie právnickej osoby musí byť udelené osobou, ktorá je oprávnená konať v jej mene.

(4) Na konaní sa môžu zúčastniť aj tretie osoby, ak ich úrad na konanie prizve; v takomto prípade majú pre časť konania, na ktorú sú prizvaní, postavenie účastníka konania. Tretími osobami môžu byť

a) svedkovia,

b) znalci a tlmočníci,

c) osoby, ktoré majú listiny potrebné v konaní, a ďalšie osoby, ktoré majú povinnosť súčinnosti podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

§ 23
Začatie konania

(1) Konanie sa začína na základe písomného návrhu účastníka konania alebo na podnet úradu.

(2) Konanie je začaté dňom doručenia návrhu účastníka konania úradu. Ak sa konanie začína na podnet úradu, konanie je začaté dňom, keď úrad urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

§ 24
Návrh

(1) Návrh obsahuje označenie osoby, ktorá ho podáva, a v prípadoch podľa § 26 ods. 6 aj zástupcu na doručovanie na území Slovenskej republiky vrátane sídla u právnickej osoby alebo trvalého pobytu u fyzickej osoby a musí byť z neho zrejmé, čo sa požaduje. Návrh musí obsahovať dátum a podpis osoby, ktorá ho podáva. K návrhu účastník konania pripojí listiny, ktoré sú potrebné na rozhodnutie vo veci, a doklad o zaplatení poplatku podľa § 54, ak je povinnosť tento poplatok zaplatiť.

(2) Ak návrh neobsahuje náležitosti ustanovené týmto zákonom, úrad vyzve účastníka konania, aby nedostatky v určenej lehote odstránil, a zároveň ho poučí o následkoch neodstránenia nedostatkov návrhu; lehota na odstránenie nedostatkov návrhu nesmie byť kratšia ako osem kalendárnych dní.

§ 25

(1) Konanie je neverejné.

(2) Ak je to potrebné na spoľahlivé zistenie skutkového stavu, úrad nariadi ústne pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov konania.

(3) O ústnom pojednávaní v konaní úrad spisuje zápisnicu. Zo zápisnice musí byť zrejmé, najmä kto, kde a kedy sa úkon uskutočňoval, predmet konania, ktorého sa úkon týkal, ktoré osoby sa na úkone zúčastnili, aké návrhy sa podali, prípadne aké opatrenia sa prijali.

(4) Zápisnicu podpisujú po oboznámení sa s jej obsahom všetky osoby, ktoré sa na ústnom pojednávaní zúčastnili. Odopretie podpisu, dôvody odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenajú.

(5) Účastníci konania a ich zástupcovia majú právo nazerať do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a robiť si z nich výpisy a fotokópie.

(6) Úrad je povinný urobiť opatrenia, aby nazretím do spisov nedošlo k porušeniu práv chránených osobitnými zákonmi.[15])

§ 26
Doručovanie

(1) Dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk.

(2) Písomnosti, ktoré sú určené právnickej osobe, sa doručujú zamestnancom oprávneným za právnickú osobu prijímať písomnosti alebo tomu, kto je oprávnený za právnickú osobu konať.

(3) Písomnosti určené advokátovi sa môžu doručovať tiež advokátskemu koncipientovi a iným zamestnancom, ktorí sú u advokáta pracovne činní a ktorých poveril prijímaním zásielok; to platí primerane aj na doručovanie písomností určených komerčnému právnikovi, notárovi alebo súdnemu exekútorovi.

(4) Ak nebol adresát, ktorému sa písomnosť doručuje do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí o náhradnom doručení písomnosti. Ak je aj náhradné doručenie bezvýsledné, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta vhodným spôsobom upovedomí, aby si písomnosť vyzdvihol. Ak si

adresát nevyzdvihne písomnosť do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia.

(5) Ak adresát odoprel písomnosť prijať, považuje sa za doručenú dňom, keď jej prijatie odoprel; o tom musí byť adresát pri doručovaní poučený doručovateľom.

(6) Účastník konania, ktorý má sídlo alebo trvalý pobyt v zahraničí, je povinný určiť si svojho zástupcu pre doručovanie na území Slovenskej republiky a písomne oznámiť úradu jeho meno, priezvisko a adresu. Ak sa konanie začalo na návrh takéhoto účastníka konania, je účastník konania povinný určiť si zástupcu pre doručovanie v návrhu, inak vo svojom prvom písomnom podaní na úrad.

(7) Ak si účastník konania podľa odseku 6, ktoré sa začalo na podnet úradu, neurčí zástupcu pre doručovanie, budú sa pre neho písomnosti ukladať na úrade s účinkami doručenia.

(8) Ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, doručuje sa písomnosť iba tomuto zástupcovi; ak však účastník konania má v konaní vykonať úkon osobne, doručuje sa písomnosť aj jemu.

(9) Účastník konania je povinný bez zbytočného odkladu písomne oznámiť úradu zmenu trvalého pobytu, sídla alebo inú dôležitú skutočnosť na riadne doručovanie písomností.

(10) Úrad doručí písomnosť verejnou vyhláškou, ak účastníci konania alebo ich pobyt, alebo sídlo nie sú úradu známe. Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí na 15 dní na úradnú tabuľu úradu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

(11) Ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenej v obchodnom registri a jej iná adresa nie je úradu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky úradu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

§ 27
Lehoty

(1) Ak je to potrebné, úrad určí na vykonanie úkonu v konaní lehotu, ak ju neustanovuje tento zákon alebo osobitné zákony.[1])

(2) Do lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak taký deň v mesiaci nie je, lehota sa končí posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

(3) Ak tento zákon neustanovuje inak, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty podanie podá na úrad alebo ak sa odovzdá na poštovú prepravu. V pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú, ak sa nepreukáže opak.

(4) Úrad môže zo závažných dôvodov odpustiť zmeškanie lehoty, ak o to účastník konania písomne požiada do 15 dní odo dňa, keď pominula príčina zmeškania, a ak v tej istej lehote vykoná zmeškaný úkon. Proti rozhodnutiu o návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty nemožno podať rozklad.

§ 28
Prerušenie konania

(1) Úrad konanie preruší, ak účastník konania bol vyzvaný na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania alebo ak sa začalo konanie o predbežnej otázke (§ 33). Úrad v konaní pokračuje, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo.

(2) Úrad môže konanie prerušiť aj na základe písomnej žiadosti účastníka konania, ak sa konanie začalo na návrh tohto účastníka konania, najdlhšie na 30 dní.

(3) O prerušení konania sa vydáva rozhodnutie, ktoré sa nedoručuje účastníkom konania, úrad však o tom písomne upovedomí účastníkov konania vrátane upovedomenia o dôvodoch prerušenia konania.

(4) Proti rozhodnutiu o prerušení konania nemožno podať rozklad.

(5) Ak je konanie prerušené, lehoty na rozhodnutie neplynú.

§ 29
Spojenie vecí

Ak je to účelné, úrad môže spojiť na spoločné konanie veci, ktoré spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov konania. Ak odpadnú dôvody spojenia vecí, úrad rozhodne o každej veci v samostatnom konaní. O spojení vecí sa vydáva rozhodnutie, ktoré sa nedoručuje účastníkom konania, úrad však o tom písomne upovedomí účastníkov konania vrátane upovedomenia o dôvodoch spojenia vecí. Proti rozhodnutiu o spojení vecí nemožno podať rozklad.

§ 30
Zastavenie konania

(1) Úrad konanie zastaví, ak

a) pominul dôvod konania,

b) účastník konania, na ktorého návrh sa konanie začalo, vzal návrh na začatie konania späť a ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania,

c) účastník konania neodstránil v určenej lehote nedostatky návrhu, hoci bol na to vyzvaný,

d) účastník konania zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho a konanie sa netýka iného účastníka konania,

e) právnická osoba, ktorá je účastníkom konania, zanikla bez právneho nástupcu a konanie sa netýka iného účastníka konania,

f) preukáže sa, že ten, kto podal návrh na začatie konania, nie je jeho účastníkom a nejde o konanie, ktoré sa môže začať aj z vlastného podnetu úradu,

g) nie je príslušný na konanie,

h) nebol zaplatený poplatok podľa § 54 a 55.

(2) Proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa odseku 1 písm. d), e) a h) nie je prípustný rozklad; v prípadoch podľa písmen d) a e) sa zastavenie konania iba vyznačí v spise.

§ 31
Trovy konania

(1) Trovy konania, ktoré vznikli úradu, znáša úrad. Trovy konania, ktoré vznikli účastníkovi konania podľa § 22 ods. 1, znáša tento účastník konania, a to aj vo vzťahu k trovám účastníkom konania podľa § 22 ods. 4 písm. a) a b), ak ich účasť v konaní sám navrhol.

(2) Úrad nahradí svedkovi mzdu, ktorá mu preukázateľne ušla, účelne a preukázateľne vynaložené cestovné výdavky, prípadne iné preukázateľne vynaložené hotové výdavky. Nárok na túto náhradu je potrebné uplatniť do troch dní po výsluchu, inak zaniká. O tom musí byť svedok poučený.

(3) Na priznanie náhrady výdavkov a nákladov znalcov alebo tlmočníkov sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu.[16])

(4) Trovy konania spojené s predložením listiny, ktoré vznikli účastníkovi konania podľa § 22 ods. 4 písm. c), uhrádza úrad.

(5) Úrad môže účastníkom konania uložiť, aby nahradili trovy konania, ktoré ich zavinením vznikli ostatným účastníkom konania alebo úradu.

§ 32
Dokazovanie

(1) Na dokazovanie možno použiť všetky dôkazné prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav veci.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch účastníkov konania, výsluch svedkov, znalecké posudky, odborné vyjadrenia, listiny a miestna obhliadka.

(3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Úrad môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhované.

(4) Skutočnosti všeobecne známe alebo známe úradu z jeho činnosti nie je potrebné dokazovať.

(5) Úrad môže predvolať osoby, ktorých osobná účasť je pri prerokúvaní veci nevyhnutná, a požiadať ich o oznámenie skutočností alebo o predloženie dôkazov, ktoré majú význam pre konanie a rozhodovanie vo veci.

(6) Dokazovanie treba vykonávať tak, aby sa zachovávala mlčanlivosť o utajovaných skutočnostiach, zachovávalo obchodné tajomstvo, daňové tajomstvo, bankové tajomstvo a iná zákonom výslovne uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti. V týchto prípadoch možno vykonať výsluch len vtedy, ak vyslúchaného oslobodil od povinnosti zachovávať tajomstvo alebo mlčanlivosť príslušný orgán alebo ten, v záujme koho má túto povinnosť. To primerane platí aj na vykonávanie dôkazov inak ako výsluchom.

(7) Každý je povinný dostaviť sa na predvolanie na úrad a vypovedať v konaní; musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať. Výpoveď môže odoprieť ten, ktorý by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe.[17]) Pred začatím výpovede je potrebné zistiť totožnosť osoby a poučiť ju o jej právach, povinnostiach a právnych následkoch neúplnej výpovede, nepravdivej výpovede a bezdôvodného odopretia výpovede.

(8) Ak sú na objasnenie a posúdenie skutočnosti dôležitej pre rozhodnutie v konaní potrebné odborné znalosti, úrad môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu[18]) a uložiť ustanovenému znalcovi, aby vypracoval znalecký posudok písomne, alebo vykonať jeho výsluch.

(9) Úrad môže uložiť tomu, kto má listinu potrebnú na vykonanie dôkazu, aby ju predložil. Predloženie listiny možno odoprieť len z dôvodov, pre ktoré možno odoprieť výpoveď.

(10) Úrad hodnotí dôkazy podľa svojej voľnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo.

§ 33
Predbežná otázka

Ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je úrad týmto rozhodnutím viazaný; inak si úrad môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania o tejto otázke. Úrad si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kto spáchal trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, alebo o osobnom stave fyzickej osoby, ak patrí o tom rozhodovať súdu.

§ 34
Predbežné opatrenie

(1) Úrad môže pred skončením konania v rozsahu nevyhnutne potrebnom na zabezpečenie jeho účelu

a) uložiť právnickej osobe alebo fyzickej osobe, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo strpela,

b) nariadiť zabezpečenie vecí, ktoré sú potrebné na vykonanie dôkazov.

(2) Účastníkmi konania o uložení predbežného opatrenia podľa odseku 1 sú tí, ktorí by boli účastníkmi v konaní vo veci, a tí, ktorým sa predbežným opatrením podľa odseku 1 niečo ukladá alebo nariaďuje. Úrad nie je povinný oboznámiť účastníkov konania o uložení predbežného opatrenia s predmetom predbežného opatrenia pred jeho vydaním.

(3) Ak sa ešte nezačalo konanie, doručenie rozhodnutia o predbežnom opatrení podľa odseku 1 sa považuje za prvý úkon podľa § 23 ods. 2.

(4) Úrad predbežné opatrenie zruší, len čo pominul dôvod, pre ktorý bolo vydané.

(5) Predbežné opatrenie zanikne

a) jeho zrušením podľa odseku 4,

b) uplynutím času, ak bolo vydané na určitý čas,

c) nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

(6) Rozklad proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení nemá odkladný účinok.

§ 35
Rozhodnutie

(1) Rozhodnutie úradu musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o rozklade.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo; ak sa účastníkovi konania uložila povinnosť uhradiť trovy konania podľa § 31 ods. 2, výrok obsahuje aj rozhodnutie o trovách konania. Ak sa má rozhodnutie vo veci viazať na splnenie podmienok, vo výroku sa uvedú aj tieto podmienky; splnenie podmienok sa preukazuje úradu.

(3) Výrok vykonateľného rozhodnutia úrad zverejňuje vo vestníku úradu; úrad môže zverejniť aj odôvodnenie takéhoto výroku alebo jeho časti, ak to považuje za účelné.

(4) V odôvodnení sa uvádza, ktoré skutkové zistenia boli podkladom na rozhodnutie a podľa akých ustanovení právnych predpisov sa posudzoval zistený skutkový stav.

(5) Poučenie o rozklade obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či možno proti nemu podať rozklad, možnosť vzdania sa rozkladu, v akej lehote a komu možno podať rozklad.

(6) V písomnom vyhotovení rozhodnutia úradu sa uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, identifikačné údaje účastníka konania, a to obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo v prípade právnickej osoby alebo meno, priezvisko, rodné číslo a trvalý pobyt alebo miesto podnikania, ak je odlišné od trvalého pobytu, v prípade fyzickej osoby. Rozhodnutie musí mať odtlačok úradnej pečiatky úradu a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. V prvostupňovom konaní je oprávnenou osobou generálny riaditeľ, zástupca generálneho riaditeľa alebo člen rady určený radou podľa § 21 ods. 8.

(7) Úrad kedykoľvek aj bez návrhu opraví chyby v písaní, počítaní a iné zrejmé nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia a bez zbytočného odkladu o tom písomne informuje účastníkov konania.

§ 36
Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia

(1) Rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia rozhodnutia. Deň doručenia rozhodnutia je dňom jeho oznámenia.

(2) Rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať rozklad, je právoplatné.

(3) Rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať rozklad alebo ak rozklad nemá odkladný účinok.

(4) Výrok vykonateľného rozhodnutia je záväzný pre účastníkov konania a orgány verejnej moci.

§ 37

(1) Úrad rozhoduje o predmete konania v prvom stupni do troch mesiacov od doručenia úplného návrhu na začatie konania; najneskôr však úrad rozhodne do 12 mesiacov.

(2) Účastník konania má právo podať proti rozhodnutiu úradu rozklad, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa po vydaní tohto rozhodnutia účastník konania rozkladu písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal; za vzdanie sa rozkladu sa považuje aj späťvzatie rozkladu. Vzdanie sa rozkladu nemožno vziať späť. Podaný rozklad nemá odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Rozklad proti rozhodnutiu úradu v prvom stupni možno podať úradu do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

§ 38

(1) Úrad upovedomí ostatných účastníkov konania o obsahu podaného rozkladu, vyzve ich, aby sa k nemu vyjadrili, a podľa potreby doplní dokazovanie.

(2) Úrad môže na prvom stupni o rozklade sám rozhodnúť, ak rozkladu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako toho, ktorý podal rozklad, alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia.

(3) Ak úrad o rozklade nerozhodne podľa odseku 2, predloží ho generálny riaditeľ s výsledkami doterajšieho konania, so spisovým materiálom a so svojím stanoviskom rade do 30 dní odo dňa, keď mu bol doručený rozklad.

§ 39

Ak to dovoľuje povaha veci a ak nápravu nemožno dosiahnuť inak, rada sama vo veci rozhodne, ak úrad nezačal konanie na prvom stupni, hoci je na to povinný, alebo ak nerozhodol v lehote ustanovenej podľa § 37 ods. 1.

§ 40

(1) O rozklade proti rozhodnutiu v prvom stupni rozhoduje rada, a to na návrh ňou ustanovenej poradnej komisie.

(2) Ak bolo rozhodnutie úradu vydané v rozpore so zákonom alebo s iným právnym predpisom alebo na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci alebo ak úrad rozhodol nesprávne, hoci správne zistil skutkový stav veci, rada rozhodnutie zmení alebo zruší a vráti na nové konanie v prvom stupni, inak rozklad zamietne a rozhodnutie potvrdí. Generálny riaditeľ je pri novom konaní a rozhodovaní v prvom stupni viazaný právnym názorom rady.

(3) Proti rozhodnutiu rady nemožno podať rozklad.

§ 41

Právoplatné rozhodnutie môže z vlastného alebo z iného podnetu preskúmať rada. Napadnuté rozhodnutie zmení alebo zruší, ak bolo vydané v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom a ak od jeho právoplatnosti neuplynuli tri roky.

§ 42

O proteste prokurátora proti rozhodnutiu úradu rozhoduje rada, a to na návrh ňou ustanovenej poradnej komisie.

§ 43

Zákonnosť právoplatných rozhodnutí úradu vydaných podľa tohto zákona je preskúmateľná súdom podľa osobitného predpisu;[19]) na preskúmavanie rozhodnutí je príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

§ 44

Ak účastník konania nesplní v určenej lehote dobrovoľne povinnosť uloženú rozhodnutím úradu, ktoré je vykonateľné, úrad je oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom.

PIATA ČASŤ
ĎALŠIE ČINNOSTI A OPRÁVNENIA ÚRADU

§ 45
Zoznamy

(1) Úrad vedie zoznamy

a) osôb, ktorým bolo udelené povolenie podľa osobitných zákonov,[1])

b) nútených správcov podľa osobitných zákonov,[20])

c) ďalších osôb, ak tak ustanoví osobitný zákon.

(2) Úrad je povinný bezodplatne poskytnúť aktuálne zoznamy podľa odseku 1 na nahliadnutie a umožniť robiť si z nich výpisy.

§ 46
Vestník úradu

(1) Úrad vydáva vestník úradu, v ktorom zverejňuje

a) správu o činnosti úradu [§ 4 ods. 1 písm. a)],

b) správu o hospodárení úradu [§ 4 ods. 1 písm. b)],

c) správy o stave kapitálového trhu [§ 4 ods. 1 písm. c) a e)],

d) správy o stave poisťovníctva [§ 4 ods. 1 písm. d) a f)],

e) zoznamy podľa § 45,

f) výrok vykonateľného rozhodnutia úradu, prípadne jeho odôvodnenie alebo časť odôvodnenia (§ 35 ods. 3), ktorý určí na uverejnenie,

g) metodické usmernenia a odporúčania úradu, vysvetľujúce uplatňovanie osobitných zákonov[1]) v praxi,

h) iné dôležité oznámenia úradu.

(2) Úrad zverejňuje zoznamy podľa § 45 najmenej raz štvrťročne vo vestníku úradu.

(3) Úrad má povinnosť poskytovať údaje pravdivo a riadne.

(4) Vo vestníku úrad tiež oznámi miesto, na ktorom budú verejne prístupné na nahliadnutie

a) schválené prospekty cenných papierov, schválené prospekty investície, schválené ponuky na prevzatie,

b) schválené emisné podmienky na vydanie dlhopisov,

c) informácie o hospodárení emitentov cenných papierov prijatých na trh kótovaných cenných papierov podľa osobitných predpisov,[21])

d) správy o hospodárení emitentov cenných papierov vydaných na základe verejnej ponuky, správy o hospodárení správcovskej spoločnosti s vlastným majetkom a s majetkom v podielovom fonde,

e) všeobecné a osobitné poistné podmienky poisťovní,

f) informácie o hospodárení poisťovní.

§ 47
Súčinnosť

(1) Štátne orgány, orgány územnej samosprávy, Národná banka Slovenska, burza cenných papierov[22]) a centrálny depozitár[21]) poskytujú úradu na účely dohľadu vykonávaného úradom súčinnosť; na tento účel sú povinní poskytnúť úradu bezplatne požadované podklady a informácie, ktoré získali pri výkone svojej činnosti. Dožiadaný orgán alebo dožiadaná osoba má právo odoprieť poskytnutie požadovanej súčinnosti, ak by takýmto poskytnutím došlo k porušeniu povinnosti uloženej zákonom alebo povinnosti vyplývajúcej z členstva v medzinárodných inštitúciách na základe medzinárodnej zmluvy, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom.[23])

(2) Národná banka Slovenska, burza cenných papierov[22]) a centrálny depozitár[21]) sú povinní upozorniť úrad na nedostatky zistené v súvislosti s výkonom ich činnosti, na ktorých riešenie je príslušný úrad; na túto povinnosť sa rovnako vzťahuje ustanovenie odseku 1 druhej vety.

(3) Úrad je na účely dohľadu oprávnený písomne požiadať banku alebo pobočku zahraničnej banky[24]) (ďalej len „banka") o oznámenie čísla, stavu a zmien bankových účtov[24]) zriadených a vedených pre dohliadané subjekty.

(4) Iné právnické osoby, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 3, ako aj fyzické osoby, ktoré majú doklady alebo informácie súvisiace s činnosťou úradu, sú povinné predložiť ich úradu na jeho písomné vyžiadanie.

(5) Úrad je povinný

a) na účely bankového dohľadu alebo devízovej kontroly poskytovať Národnej banke Slovenska bezplatne na jej požiadanie podklady a informácie získané úradom v súvislosti s výkonom jeho činnosti,

b) na účely bankového dohľadu alebo devízovej kontroly upozorniť Národnú banku Slovenska na nedostatky zistené úradom v súvislosti s výkonom jeho činnosti, ktorých riešenie patrí do pôsobnosti Národnej banky Slovenska,

c) na účely bankového dohľadu alebo devízovej kontroly zasielať Národnej banke Slovenska rozhodnutia úradu vrátane predbežných opatrení, ak je účastníkom konania banka,

d) na účely štátnej štatistiky údaje a informácie získané úradom v súvislosti s výkonom svojej činnosti poskytovať na požiadanie Štatistickému úradu Slovenskej republiky podľa osobitného zákona,[25])

e) na účely ochrany hospodárskej súťaže poskytovať Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky na jeho požiadanie podklady a informácie získané úradom v súvislosti s výkonom jeho činnosti,

f) na účely ochrany hospodárskej súťaže upozorniť Protimonopolný úrad Slovenskej republiky na skutočnosti, ktoré úrad zistil pri výkone jeho činnosti podľa tohto zákona a ktoré patria do pôsobnosti Protimonopolného úradu Slovenskej republiky.

(6) Podrobnosti o postupe podľa odsekov 1 až 5 možno upraviť písomnou dohodou o vzájomnej spolupráci medzi úradom a iným orgánom verejnej moci alebo inou osobou.

§ 48
Medzinárodná spolupráca

(1) Úrad v rámci svojej pôsobnosti môže uzatvárať dohody o vzájomnej spolupráci so zahraničnými orgánmi dohľadu alebo s medzinárodnými organizáciami združujúcimi tieto dozorné

orgány. Úrad môže byť členom medzinárodných organizácií v oblasti dohľadu nad kapitálovým trhom a poisťovníctvom a zabezpečovať plnenie úloh vyplývajúcich z členstva v týchto organizáciách. Úrad zabezpečuje úlohy vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, ako aj z členstva Slovenskej republiky v medzinárodných organizáciách v oblasti kapitálového trhu a poisťovníctva, a to v rozsahu poverenia ministerstvom.

(2) Úrad na základe dohody o vzájomnej spolupráci so zahraničnými orgánmi dohľadu poskytuje informácie o dohliadaných subjektoch zahraničným orgánom dohľadu, ktoré ich požadujú v súvislosti s výkonom ich dohľadu nad kapitálovým trhom alebo poisťovníctvom, ak je zahraničnými orgánmi dohľadu zabezpečená povinnosť mlčanlivosti o informáciách, ktoré im úrad poskytol.

(3) Informácie uvedené v odseku 2 je úrad oprávnený poskytnúť, len ak je zmluvne zabezpečená vzájomnosť.

ŠIESTA ČASŤ
PORIADKOVÉ POKUTY

§ 49

(1) Úrad uloží poriadkovú pokutu do 50 000 Sk dohliadanému subjektu za porušenie povinností podľa § 16 ods. 2.

(2) Úrad uloží poriadkovú pokutu do 500 000 Sk

a) právnickej osobe alebo fyzickej osobe za porušenie povinností podľa § 47 ods. 4,

b) tomu, kto sťažuje postup v konaní na úrade najmä tým, že sa bez závažných dôvodov nedostaví na predvolanie úradu, bezdôvodne odoprie svedeckú výpoveď, predloženie listiny alebo vykonanie obhliadky alebo poskytne neúplnú alebo nepravdivú výpoveď.

(3) Pri určení poriadkovej pokuty úrad prihliada najmä na závažnosť, čas trvania protiprávneho konania, na rozsah jeho následkov, na prípadné opakované porušenie povinností alebo na porušenie viacerých povinností. Poriadkové pokuty podľa odseku 1 možno ukladať aj opakovane.

(4) Konanie o uložení poriadkovej pokuty podľa odseku 1 možno začať najneskôr do jedného roka odo dňa, keď sa úrad o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

(5) Poriadková pokuta je splatná do 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jej uložení nadobudlo právoplatnosť.

(6) Poriadkové pokuty sú príjmom štátneho rozpočtu.

SIEDMA ČASŤ
HOSPODÁRENIE ÚRADU

§ 50

(1) Úrad hospodári s majetkom úradu. Pri hospodárení s týmto majetkom je úrad povinný zachovávať hospodárnosť a efektívnosť jeho použitia.

(2) Majetok úradu tvorí súhrn majetkových hodnôt, a to nehnuteľných vecí, hnuteľných vecí, pohľadávok a iných práv a iných hodnôt oceniteľných peniazmi.

(3) Úrad nesmie vykonávať podnikateľskú činnosť.

(4) Úrad nesmie prijímať a poskytovať úvery, uzatvárať zmluvy o tichom spoločenstve, vydávať cenné papiere, akceptovať ani prijímať zmenky.

(5) Finančné prostriedky úradu sa vedú na účtoch v Národnej banke Slovenska a môžu sa používať len na určené účely a v rozsahu nevyhnutnom na zabezpečenie pôsobnosti úradu (§ 3).

§ 51
Rozpočet úradu

(1) Úrad zostavuje rozpočet nákladov a výnosov na príslušný rozpočtový rok. V rozpočte úradu sa osobitne rozpočtujú náklady na činnosť organizačného útvaru generálneho riaditeľa (§ 6 ods. 3).

(2) Rozpočet úradu schvaľuje dozorný výbor spravidla do 30. októbra príslušného roka. Ak nie je rozpočet úradu na nasledujúci kalendárny rok schválený do 31. decembra príslušného roka, hospodári úrad v období od 1. januára nasledujúceho roka až do schválenia rozpočtu úradu podľa rozpočtového provizória, ktorým je rozpočet úradu schválený dozorným výborom na predchádzajúci kalendárny rok.

(3) Úrad schválený rozpočet bez zbytočného odkladu predkladá vláde na informáciu a zabezpečí jeho zverejnenie vo vestníku úradu do 30 dní po jeho schválení v dozornom výbore.

(4) Úrad vedie účtovníctvo podľa osobitného predpisu.[26]) Účtovnú závierku úradu overuje audítor.[27])

(5) Výsledkom hospodárenia úradu za účtovné obdobie je zisk alebo strata. O úhrade straty rozhoduje dozorný výbor. Ak sa podľa účtovnej závierky skončí hospodárenie úradu ziskom, tento zisk je zdrojom financovania úradu v nasledujúcich účtovných obdobiach.

§ 52
Príjmy úradu

(1) Príjmami úradu sú

a) príspevky dohliadaných subjektov, ktorým sa podľa osobitných zákonov vydáva povolenie na činnosť (ďalej len „prispievateľ"),

b) poplatky za úkony v konaní na úrade,

c) zisk z predchádzajúcich účtovných období.

(2) Príjmom úradu môžu byť prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu, ak tak ustanoví zákon o štátnom rozpočte na príslušný rozpočtový rok.

§ 53
Príspevok

(1) Prispievatelia sú povinní uhrádzať úradu ročný príspevok.

(2) Ročné príspevky určuje úrad na každý rok najneskôr do 20. decembra predchádzajúceho roka v rámci rozpätí, ktoré sú uvedené v prílohe.

(3) Ročný príspevok sa uhrádza v štyroch rovnakých splátkach vždy do 20. dňa prvého mesiaca kalendárneho štvrťroka. Ak ročný príspevok podľa odseku 1 neprevyšuje sumu 10 000 Sk, uhrádza sa jednou splátkou do 20. dňa prvého mesiaca kalendárneho roka. Uhradená splátka príspevku za obdobie, v ktorom prispievateľovi zaniklo povolenie na činnosť podľa osobitného zákona alebo takéto povolenie bolo odňaté, sa nevracia.

(4) Prispievateľovi vzniká povinnosť uhrádzať príspevok šesť mesiacov po nadobudnutí právoplatného povolenia podľa osobitných zákonov.[1]) Prispievateľ, ktorému vznikla povinnosť uhrádzať príspevok počas kalendárneho roka, uhrádza pomernú časť príspevku od prvého dňa kalendárneho mesiaca, v ktorom mu táto povinnosť vznikla, a to do 20. dňa kalendárneho mesiaca, v ktorom mu táto povinnosť vznikla. Ak pomerná časť príspevku neprevyšuje sumu 10 000 Sk, uhrádza sa jednou splátkou.

(5) Ak splátky príspevku neboli zaplatené riadne a včas, prispievateľ je povinný zaplatiť penále 0,01 % z dlžnej sumy príspevku za každý deň omeškania.

§ 54
Poplatky za úkony

(1) Úrad vyberá poplatky za úkony vykonávané podľa tohto zákona a osobitných zákonov:[1])

a) za udeľovanie povolenia,

b) za zmenu rozhodnutia, ktorým bolo udelené povolenie,

c) za vydávanie predchádzajúceho súhlasu,

d) za schvaľovanie,

e) za vydávanie náhradného rozhodnutia, súhlasu alebo schvaľovania (duplikátu).

(2) Poplatky sú ustanovené pevnou sumou alebo percentuálnou sadzbou zo základu poplatku. Pri poplatkoch ustanovených percentuálnou sadzbou sa základ poplatku zaokrúhľuje na celé desiatky korún nahor; poplatky sa zaokrúhľujú na celé koruny nadol.

(3) Výšku poplatkov za úkony podľa odseku 1 a podrobnosti o výške poplatkov za jednotlivé úkony ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 55

(1) Osoba, ktorá požaduje vykonanie úkonu, ktorý podlieha poplatku, je povinná zaplatiť poplatok.

(2) Poplatky ustanovené pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní návrhu, ktorý smeruje k vykonaniu úkonu. Podaním návrhu vzniká zároveň povinnosť zaplatiť poplatok.

(3) Poplatky ustanovené percentuálnou sadzbou sa platia pred vykonaním úkonu na základe písomnej výzvy úradu a sú splatné v lehote určenej úradom, ktorá nesmie byť kratšia ako osem dní.

(4) Poplatky sú príjmom úradu. Poplatky sa platia prevodom z účtu v banke alebo poštovou poukážkou na účet úradu; platia sa v slovenských korunách.

(5) Ak úrad zistí, že poplatok zaplatil ten, kto ho nebol povinný zaplatiť, alebo účastník konania zaplatil vyšší poplatok, úrad poplatok alebo časť poplatku vráti do 30 dní od zistenia, že sa má poplatok alebo jeho časť vrátiť.

(6) Poplatok, jeho časť alebo preplatok poplatku sa nevráti, ak suma, ktorá sa má vrátiť, neprevyšuje 100 Sk.

ÔSMA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 56

(1) Na zamestnancov úradu sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu.[13])

(2) Na zamestnancov úradu sa primerane vzťahuje ustanovenie § 7 ods. 7.

§ 57

(1) Konania, na ktoré je podľa tohto zákona príslušný úrad a ktoré boli začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, dokončí úrad podľa doterajších predpisov.

(2) Kontrola na mieste začatá doterajším Úradom pre finančný trh podľa doterajších predpisov sa dokončí podľa doterajších predpisov.

(3) Prispievateľ, ktorý má ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona právoplatne povolenie podľa osobitných predpisov,[1]) je povinný platiť úradu príspevky od 1. apríla 2002.

(4) Ak sa v osobitných predpisoch[1]) používa výraz štátny dozor, rozumie sa tým dohľad podľa tohto zákona.

(5) Dňom 1. apríla 2002 prechádza do vlastníctva úradu majetok, ku ktorému mal k 31. marcu 2002 Úrad pre finančný trh zriadený podľa doterajších predpisov právo správy.

(6) Práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov a z iných právnych vzťahov Úradu pre finančný trh zriadeného podľa doterajšieho predpisu prechádzajú na úrad od 1. apríla 2002.

(7) Ročný príspevok na rok 2002 (§ 53 ods. 1) určí úrad v rámci rozpätia, ktoré je uvedené v prílohe, najneskôr do 20. apríla 2002 z údajov dostupných úradu do nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(8) Prvá splátka ročného príspevku podľa odseku 7 je splatná do 15. mája 2002. Ak ročný príspevok podľa odseku 7 neprevyšuje sumu 10 000 Sk, uhradí sa jednou splátkou do 15. mája 2002.

§ 58
Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa čl. I zákona č. 329/2000 Z. z. o Úrade pre finančný trh a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Čl. II

Zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení zákona č. 600/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 194/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., zákona č. 355/1997 Z. z., zákona č. 361/1999 Z. z., zákona č. 103/2000 Z. z. a zákona č. 329/2000 Z. z. sa mení takto:

1. V poznámke pod čiarou k odkazu 1c sa citácia „Zákon č. 329/2000 Z. z. o Úrade pre finančný trh a o zmene a doplnení niektorých zákonov" nahrádza citáciou „Zákon č. 96/2002 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov".
2. § 22a znie:

„§ 22a

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje osobitný zákon,[1c]) ak tento zákon neustanovuje inak.".

3. Poznámka pod čiarou k odkazu 4b sa vypúšťa.

Čl. III

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 123/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 224/1996 Z. z., zákona č. 70/1997 Z. z., zákona č. 1/1998 Z. z., zákona č. 232/1999 Z. z., zákona č. 3/2000 Z. z., zákona č. 142/2000 Z. z., zákona č. 211/2000 Z. z. a zákona č. 468/2000 Z. z. sa mení takto:

V sadzobníku správnych poplatkov sa vypúšťajú položky 124 až 132 a 135 až 137.

Čl. IV

Zákon č. 385/1999 Z. z. o kolektívnom investovaní v znení zákona č. 329/2000 Z. z., zákona č. 566/2001 Z. z. a zákona č. 96/2002 Z. z. sa mení takto:

1. V poznámke pod čiarou k odkazu 8 sa citácia „§ 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)" nahrádza citáciou „§ 35 zákona č. 96/2002 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov".
2. Poznámka pod čiarou k odkazu 9 sa vypúšťa.
3. V § 8 odsek 5 znie:

„(5) Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje osobitný zákon,[9a]) ak tento zákon neustanovuje inak.".

Poznámka pod čiarou k odkazu 9a znie:

„9a) Zákon č. 96/2002 Z. z.".

Čl. V

Zákon č. 330/2000 Z. z. o burze cenných papierov v znení zákona č. 566/2001 Z. z. a zákona č. 96/2002 Z. z. sa mení takto:

1. V poznámke pod čiarou k odkazu 6 sa citácia „Zákon č. 329/2000 Z. z. o Úrade pre finančný trh a o zmene a doplnení niektorých zákonov" nahrádza citáciou „Zákon č. 96/2002 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov".
2. V § 28 ods. 3 sa odkaz 28 nahrádza odkazom 6.
3. Poznámky pod čiarou k odkazom 28 a 29 sa vypúšťajú.
4. V § 28 odsek 4 znie:

„(4) Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje osobitný zákon,[6]) ak tento zákon neustanovuje inak.".

Čl. VI

Zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 41 ods. 11 sa vypúšťajú slová „s výnimkou kategórií zariadení uvedených v prílohe č. 8".
2. § 54 vrátane nadpisu znie:

„§ 54
Príspevok do Recyklačného fondu za motorové vozidlá

(1) Výrobca a dovozca motorových vozidiel kategórie M_1 a N_1[55]) sú povinní za každé motorové vozidlo kategórie M_1 a N_1 uvedené na trh po 1. júli 2002 zaplatiť príspevok do Recyklačného fondu v sume určenej podľa § 56.

(2) Príspevok platia a za správnosť jeho výpočtu zodpovedajú výrobca a dovozca, ktorí uvádzajú výrobky uvedené v odseku 1 na trh v Slovenskej republike.

(3) Výrobca platí príspevok podľa § 41 ods. 13. Dovozca platí príspevok podľa § 41 ods. 14.

(4) Výrobca a dovozca motorových vozidiel podľa odseku 1 sú povinní umožniť orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve (§ 73) kontrolu správnosti výpočtu príspevku a kontrolu plnenia.

(5) Výrobca a dovozca motorových vozidiel sú povinní

a) viesť a uchovávať evidenciu o objeme svojej výroby, dovozu, vývozu a reexportu,

b) ohlasovať ustanovené údaje z evidencie štvrťročne Recyklačnému fondu a príslušnému okresnému úradu.

(6) Ten, kto zabezpečuje zber a zhodnotenie starých vozidiel, je povinný

a) viesť a uchovávať evidenciu o týchto odpadoch a o objeme ich zhodnotenia zo zberu odpadov na území Slovenskej republiky.

b) ohlasovať ustanovené údaje z evidencie štvrťročne Recyklačnému fondu a príslušnému okresnému úradu.".

3. V § 78 ods. 1 písm. b) sa slová „ods. 10" nahrádzajú slovami „ods. 9".
4. V § 78 ods. 1 písm. m) sa slová „ods. 8" nahrádzajú slovami „ods. 7".
5. V § 78 sa vypúšťa odsek 4.
6. V § 80 ods. 2 písm. b), § 80 ods. 3 písm. b) a § 80 ods. 5 písm. b) sa slovo „m)" nahrádza slovom „n)".
7. V § 81 ods. 9 sa slová „ods. 8" nahrádzajú slovami „ods. 7".
8. V prílohe č. 2 sa označenie bodu „R9" nahrádza označením „R1" a označenia bodov „R1 až R8" sa nahrádzajú označením „R2 až R9".
9. V prílohe č. 5 v riadku 14 sa slovo „solí" nahrádza slovom „látok".
   Poznámka pod čiarou k odkazu 2 znie:
   „[2]) Stanovené ako odparok filtrátu po filtrácii roztoku odpadu, vzťahované na sušinu.".
10. V prílohe č. 7 v treťom bode sa slovo „horčíkové" nahrádza slovom „mangánové".
11. V prílohe č. 8 v nadpise sa slová „vyňatých z pôsobnosti zákona" nahrádzajú slovami „podľa § 41 ods. 5".

Čl. VII

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. apríla 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Príloha
k zákonu č. 96/2002 Z. z.

P R Í S P E V K Y

Základom na výpočet príspevkov je príslušný údaj podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho kalendárneho roka:

Poisťovňa alebo zaisťovňa	najmenej 0,01 % z výšky základného imania, pri základnom imaní nepresahujúcom 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky základného imania, pri základnom imaní v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 50 000 000 Sk, pri základnom imaní vyššom ako 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Pobočka zahraničnej poisťovne alebo pobočka zahraničnej zaisťovne	najmenej 0,01 % z výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov,[1] pri výške zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov nepresahujúcich 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov, pri výške zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov a sumy 50 000 000 Sk, pri výške zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov nad 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Poisťovací maklér-fyzická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 5 000 Sk
Poisťovací maklér--právnická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 30 000 Sk
Správcovská spoločnosť	najmenej 0,01 % z výšky základného imania, pri základnom imaní nepresahujúcom 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky základného imania, pri základnom imaní v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 50 000 000 Sk, pri základnom imaní vyššom ako 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Organizačná zložka zahraničnej správcovskej spoločnosti	najmenej 10 000 Sk, najviac 250 000 Sk
Obchodník s cennými papiermi	najmenej 0,01 % z výšky základného imania, pri základnom imaní nepresahujúcom 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky základného imania,

	pri základnom imaní v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 50 000 000 Sk, pri základnom imaní vyššom ako 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Pobočka zahraničného obchodníka s cennými papiermi	najmenej 0,01 % z výšky poskytnutých finančných zdrojov,[1])
	pri poskytnutých finančných zdrojoch nepresahujúcich 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky poskytnutých finančných zdrojov, pri poskytnutých finančných zdrojoch v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky poskytnutých finančných zdrojov a sumy 50 000 000 Sk, pri poskytnutých finančných zdrojoch presahujúcich 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky poskytnutých finančných zdrojov a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Obchodník s cennými papiermi, ktorý je bankou[24])	najmenej 0,01 % z výšky základného imania,
	najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 500 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Pobočka zahraničného obchodníka s cennými papiermi, ktorý je pobočkou zahraničnej banky[24])	najmenej 0,01 % z výšky trvale poskytnutých finančných prostriedkov,[24])
	najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky trvale poskytnutých finančných prostriedkov a sumy 500 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Sprostredkovateľ investičných služieb-fyzická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 5 000 Sk
Sprostredkovateľ investičných služieb-právnická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 30 000 Sk
Burza cenných papierov	najmenej 0,01 %, najviac 0,1 % z výšky základného imania, najviac však 200 000 Sk
Centrálny depozitár	najmenej 0,01 %, najviac 0,1 % z výšky základného imania, najviac však 200 000 Sk

Príloha k zákonu č. 96
2002 Z. z.

PRÍSPEVKY
Základom na výpočet príspevkov je príslušný údaj podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho kalendárneho roka:

Poisťovňa alebo zaisťovňa	najmenej 0,01 % z výšky základného imania,
	pri základnom imaní nepresahujúcom 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky základného imania,
	pri základnom imaní v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 50 000 000 Sk, pri základnom imaní vyššom ako 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Pobočka zahraničnej poisťovne alebo pobočka zahraničnej zaisťovne	najmenej 0,01 % z výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov,[1])
	pri výške zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov nepresahujúcich 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov,
	pri výške zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov a sumy 50 000 000 Sk,
	pri výške zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov nad 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky zložených a vinkulovaných finančných prostriedkov a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Poisťovací maklér-fyzická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 5 000 Sk
Poisťovací maklér-právnická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 30 000 Sk
Správcovská spoločnosť	najmenej 0,01 % z výšky základného imania,
	pri základnom imaní nepresahujúcom 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky základného imania,
	pri základnom imaní v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 50 000 000 Sk,
	pri základnom imaní vyššom ako 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Organizačná zložka zahraničnej správcovskej spoločnosti	najmenej 10 000 Sk, najviac 250 000 Sk
Obchodník s cennými papiermi	najmenej 0,01 % z výšky základného imania,
	pri základnom imaní nepresahujúcom 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky základného imania,
	pri základnom imaní v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 50 000 000 Sk,
	pri základnom imaní vyššom ako 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk

Pobočka zahraničného obchodníka s cennými papiermi	najmenej 0,01 % z výšky poskytnutých finančných zdrojov,[1])
	pri poskytnutých finančných zdrojoch nepresahujúcich 50 000 000 Sk najviac 0,5 % z výšky poskytnutých finančných zdrojov,
	pri poskytnutých finančných zdrojoch v rozpätí od 50 000 001 do 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 250 000 Sk a 0,4 % z rozdielu výšky poskytnutých finančných zdrojov a sumy 50 000 000 Sk,
	pri poskytnutých finančných zdrojoch presahujúcich 200 000 000 Sk najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky poskytnutých finančných zdrojov a sumy 200 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Obchodník s cennými papiermi, ktorý je bankou[24])	najmenej 0,01 % z výšky základného imania,
	najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky základného imania a sumy 500 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Pobočka zahraničného obchodníka s cennými papiermi, ktorý je pobočkou zahraničnej banky[24])	najmenej 0,01 % z výšky trvalé poskytnutých finančných prostriedkov,[24])
	najviac súčet hodnôt 850 000 Sk a 0,3 % z rozdielu výšky trvalé poskytnutých finančných prostriedkov a sumy 500 000 000 Sk, najviac však 3 000 000 Sk
Sprostredkovateľ investičných služieb-fyzická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 5 000 Sk
Sprostredkovateľ investičných služieb-právnická osoba	najmenej 1 000 Sk, najviac 30 000 Sk
Burza cenných papierov	najmenej 0,01 %, najviac 0,1 % z výšky základného imania, najviac však 200 000 Sk
Centrálny depozitár	najmenej 0,01 %, najviac 0,1 % z výšky základného imania, najviac však 200 000 Sk

1) Zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 385/1999 Z. z. o kolektívnom investovaní v znení zákona č. 96/2002 Z. z.
Zákon č. 330/2000 Z. z. o burze cenných papierov v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch).
Zákon č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
Zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov, zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon Slovenskej národnej rady č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z. Devízový zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 123/1996 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom poistení zamestnancov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 409/2000 Z. z.

3) § 9 ods. 4 Zákonníka práce.

4) Zákon č. 311/1999 Z. z. o registri trestov.

5) § 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.
§ 195 až 200 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov.

6) § 20f až 21 Občianskeho zákonníka.

7) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 483 /2001 Z. z.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 310/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z v znení neskorších predpisov.

8) Napríklad zákon č. 123/1996 Z. z. v znení zákona č. 409/2000 Z. z., zákon Slovenskej národnej rady č. 310/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

9) Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov.

10) § 2 ods. 1 písm. d) a § 4 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

11) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 123/1996 Z. z. v znení zákona č. 409/2000 Z. z., § 20 ods. 2 písm. m) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení zákona č. 95/2000 Z. z.

12) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, zákon č. 483/2001 Z. z., zákon č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13) Zákonník práce.

14) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

15) Napríklad § 17 až 20 Obchodného zákonníka, § 23 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, zákon č. 241/2001 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16) Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 263/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení vyhlášky č. 294/2000 Z. z.

17) § 116 Občianskeho zákonníka.

18) Zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení zákona č. 238/2000 Z. z.

19) § 244 až 250k Občianskeho súdneho poriadku.

20) Napríklad § 51 až 59 zákona č. 95/2002 Z. z., § 63 zákona č. 385/1999 Z. z.

21) Zákon č. 566/2001 Z. z.

22) Zákon č. 330/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov.

23) Čl. 7 Ústavy Slovenskej republiky.

24) Zákon č. 483/2001 Z. z.

25) Zákon č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike.

26) Zákon č. 563/1991 Zb. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

27) Zákon Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.